

den Erfaring, vi har, der har med den praktiske Gennemførelse af Husmandsloven og Jordlovene og med Udstykningen at gøre. Jeg kunde nævne mange Eksempler i saa Henseende ogsaa fra jydsk Egne, og der er ingen Tvivl om, at der vil fremkomme et meget stort Antal Ansøgere overalt paa en Egn i Landet, hvor der er større Landejendomme, der skal udstykkes.

Jeg vil gerne sige, at jeg omtalte aldeles ikke dette Spørgsmaal saa udførligt, fordi jeg paa nogen Maade vilde fortrædige den højtærede Landbrugsminister; men naar jeg udtalte mig saa udførligt, var det navnlig paa Opfordring af de jydsk Kommissionsformænd, jeg havde den Ære at være sammen med i et 3 Mands Udvalg, som de jydsk Kommissionsformænd havde nedsat. Man var dør i høj Grad bekymret over, at man havde et saa stort Antal Ansøgere ogsaa nu i det kommende Aar i Henhold til Loven af 6. Maj; og det er klart, at naar man havde mange for mange Ansøgere i Fjor, saaledes at man kun kunde imødekomme 50 pCt. af dem — saaledes som jeg paaviste ved de Tal, jeg læste op —, og naar nu det samme bliver Tilfældet i det kommende Aar, at man kommer til at udskyde 50 pCt., saa kan man med nogen Bekymring spørge: Hvorledes skal vi skaffe Jord nok til alle disse til næste Aar? Thi der er jo ingen Tvivl om, at naar disse Folk først har ordnet deres Sager ud fra den Tanke, at de nu skal erhverve sig et Husmandsbrug, vil det for en Mængde af dem være en stor Kalamitet, hvis de ikke faar et saadant i det kommende eller i alt Fald næste Aar. Det er det, der har været Aarsagen til, at jeg saa indtrængende har opfordret til at skaffe mere Jord til Veje.

Saa endnu kun en Bemærkning i Anledning af, at den højtærede Minister siger, at han forstaar ikke, hvorledes jeg og andre af mit Parti saa stærkt kan kræve Jordudstyknings forceret i disse Aar, da vi dog fandt os i, at den forrige Regering ikke sørgede for at reformere Jordlovgivningen, saaledes at den kunde virke i større Omfang. Dertil vil jeg sige, at det kan man ikke lægge os til Last; thi den forrige Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, fremsatte allerede i Januar 1917 Forslag til Lov om Vilkaar for Erhvervelse af Jord i offentligt Eje, og det er klart, at hvis ikke den Gang de nuværende Regeringspartier med deres Flertal i Landstinget havde forhindret Gennemførelsen af dette Lovforslag, vilde denne Lovgivning være blevet paabegyndt 2½ Aar, før det nu lykkedes at faa den gennemført, og der

vilde da kunne have været oprettet et meget betydeligt Antal Husmandsbrug i disse Aar, som ikke kunde oprettes, fordi den gamle Husmandslovs Rammer var for snævre.

Gamborg: Det ærede Medlem Hr. Andreasen har for en hel Maaned siden fremsat nogle Bemærkninger om Ulykkesforsikrings-selskaberne og Arbejderforsikrings-Raadet. Da det er saa længe siden, kunde jeg i og for sig uden Spor af Selvovervindelse ganske lade Sagen ligge. Men jeg er af andre Grunde nødt til at opholde Tinget lidt ved den, og der er ogsaa forskelligt, som Indenrigsministeren ikke fik taget med i sit Svar til det ærede Medlem. For nogen Tid siden udgav Fuldmægtig i Arbejderforsikrings-Raadet Hr. Zeuthen en Pjece, i hvilken han rettede Angreb hovedsagelig paa Forsikringsselskaberne, medens det ærede Medlem Hr. Andreasens Angreb gjaldt baade Arbejderforsikrings-Raadet og Forsikringsselskaberne. Det ærede Medlem Hr. Andreasens Angreb paa Arbejderforsikrings-Raadet var i Virkeligheden lige saa slet funderet som Hr. Zeuthens Angreb paa Forsikringsselskaberne, og Hr. Zeuthen kunde maaske heraf se, hvor let Nemesis kan komme over en i denne Verden, saaledes at han en anden Gang er lidt forsigtigere.

Det er ikke min Sag at forsvare Arbejderforsikrings-Raadet, men jeg vil alligevel gøre det, fordi det i saa mange Aar har haft Samarbejde med os, og jeg kan attestere, at der ydes et ganske fortræffeligt Arbejde fra Raadets Side. Den Side af Sagen, som Raadet har med at gøre, er Skadereguleringen, og den varetager Raadet efter alles Mening paa fuldt ud retfærdig, klog og dygtig Maade. Jeg vilde ønske, at Raadet vilde holde sig til den Side af Sagen, det virkelig forstaar sig paa. Naar det ærede Medlem Hr. Andreasen talte om, at man kan faa det Indtryk, at Raadet er i Forsikringsselskabernes Sold, saa er det en ganske utilbørlig Bemærkning, som jeg ganske bestemt maa tilbagevise. Der er ikke nogen anden Forbindelse mellem Arbejdsforsikrings-Raadet og Ulykkesforsikringsselskaberne end den, der bestaar i, at Selskaberne maa betale de Erstatninger, som Raadet fastsætter suverænt, og uden at der nogen Sinde mukkes fra Selskabernes Side i den Henseende.

Det ærede Medlem sagde, at Lovforsikringen er en Guldgrube for vore Selskaber. Jeg gad vide, hvorfra det ærede Medlem slutter saadant. Det er vist en almindelig Overtro, at Forsikringsselskaberne